

[Formanden]

jø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om Københavns havneområder.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 23/11 89).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Miljøministeren (Lone Dybkjær):**

Socialistisk Folkeparti foreslår, at Folketinget pålægger regeringen at genforhandle den aftale, jeg har indgået med Københavns overborgmester om godkendelse af kommuneplannens havnedel.

Jeg beklager at måtte sige til SF, at det er jeg ikke indstillet på. Det er faktisk min overbevisning, at den indgåede aftale er god, og at den er udarbejdet i overensstemmelse med intentionerne i Havneudvalgets betænkning.

Det er ikke det samme som at sige, at ethvert ord i aftalen er fuldstændig i overensstemmelse med mine inderste ønsker, men sådan er det jo aldrig, hvis man forhandler mellem forskellige parter. Man prøver fra hver sin side at fremsætte sine ønsker, og så drejer det sig om at finde et eller andet resultat, som man så nogenlunde kan stå bag, og det er det, jeg har forsøgt her i en dialog med Københavns Kommune.

Jeg synes, at det med den indgåede aftale er blevet muligt at få færdigbehandlet Københavns kommuneplaner og få fastlagt, hvad der kan bygges såvel ved havnen som i resten af kommunen.

Når jeg har syntes, det var rigtigt at lave denne aftale, er det, fordi mange års usikkerhed og diskussioner dermed kan ophøre, og kræfterne kan samles om en udvikling af København til gavn for hele regionen og for Danmark, og det tror jeg i øvrigt er et synspunkt, vi alle sammen er enige om.

Men det er også klart, at der er knyttet en række problemer til hovedstadens fremtidige

udvikling. Lad mig specielt nævne trafiksidens, hvor jeg mener der er brug for både en styrkelse af den kollektive trafik og en regulering af privatbilismen.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi nu prøver på at gå ind i den type konkrete diskussioner frem for at holde hinanden fast i nogle låste positioner og frem for at blive ved med at kritisere, om den ene aftale nu kunne have været lidt bedre end den anden.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at aftalen om planlægningsbestemmelserne for havneområderne hverken kan eller skal ses isoleret. Som det fastslås i beretningen af 7. april 1988 fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, må en samlet løsning af de organisatoriske problemer, der knytter sig til havnens omdannelse, anses for at være den nok vigtigste forudsætning for en hensigtsmæssig udvikling af området.

Her er dannelsen af et selskab i fokus. Et selskab bør efter min opfattelse påtage sig opgaver af både almennyttig og privatøkonomisk karakter.

I Havneudvalgets betænkning er det påpeget, at omdannelsen af havneområderne kræver, at der over en årrække foretages en række investeringer af mere almennyttig karakter. Og det er ikke småpenge, det drejer sig om. Men vi ved fra udenlandske erfaringer, at disse penge hensigtsmæssigt udnyttet kan komme igen ved hjælp af de private investeringer, der skal foretages.

Ved siden af de almennyttige formål bør selskabet også på almindelige markedsvilkår kunne deltage i omdannelsen af havnen. Mulighederne for at tiltrække store private investorer vil være større, når selskabet kan tilbyde sig som samarbejdspartner.

Jeg ønsker derfor, at der etableres et aktieselskab for Københavns Havn, men det tager tid at få etableret et sådant selskab, og det ville ikke være ansvarligt, at afklaringen af det planlægningsmæssige grundlag skulle afvente dannelsen af et selskab. Formålet er ikke at skabe en større usikkerhed om udviklingsmulighederne for havnen, men tværtimod at fremme udviklingen til gavn for hele hovedstaden.

Kommunevalget her i november måned har selvfølgelig også medført, at der er gået lidt mere tid, end jeg synes har været helt hensigtsmæssigt.